

GAZETA KRAKOWSKA

№ 99.

z KRAKOWA DNIA 13 GRUDNIA 1818 Roku W NIEDZIELĘ

Z Krakowa d. 7 Grudnia.

Seym Rzeczypospolitey Krakowskiej z Artyk. 10 Konstytucyi krajowi temu przez Tryb. Najisłniejsze Protegujące Mocarstwa nadaney w r. b. 1818 przypadający, w skutku Ubiwersału od Rzadzającego Senatu pod d. 14 Listopada r. b. wydanego, zgromadził się w dniu dzisiejszym z następných Członków

Reprezentantów Gmin Miejskich i Wiejskich:

J. W. W. Białecki Szymon z Gminy Okręgowy Chrzanów.

— X. Błoński Franciszek z Gminy Okręgowy Poręba.

— Chwalibogowski Leon z Gminy Okręgowy Jaworzno.

— X. Dubiecki Mateusz z G. 6 Miasta Krakowa.

— X. Działtowski Jan z G. Okręgowy Czernichów.

— Florhiewicz Kajetan z G. Okręgowy Młoszowa.

— — Gawroński Franciszek z G. Okręgowy Kościelec.

— — Kadłubowski Jan z G. Okręgowy Rybna.

— X. Kaystura Jan z G. Okręgowy Lipowiec.

— X. Kęcki Antoni z G. 7 Miasta Krakowa.

— — Kosłowski Kazimiera z G. 9 Miasta Krakowa.

— — Krzyżanowski Adam z G. Okręgowy Zwierzyniec.

— — Librowski Jan z G. 8 M. Krakowa.

— — Liko Wojciech z G. 3 M. Krakowa.

— — Mieraszewski Stanisław z G. 4 Miasta Krakowa.

— — Piekarski Franciszek Borg. z G. Okręgowy Modlnica.

— — Rath Sylwester z G. Okręgowy Kraczwowice.

— — Rudowski Leon z G. Okręgowy Magila.

— — Siemoński Adam z G. 5 M. Krakowa.

— — Soczyński Marcin z G. 1 M. Krakowa.

— — Soltys Antoni z G. Okręgowy Pisary.

— — Szaster Antoni z G. Okręgowy Kościelniki.

— — Trzciniński Baltazar z G. 2 M. Krakowa.

- — Trzebiński Józef z G. Okręgowej Bobrak.
- — Żeleński Krystian z G. Okręgowej Liszki.
- — Żeleński Wilhelm z G. Okręgowej Balice.

Delegowani z senatu.

- JJWW. Kucieński Włocławek.
- X. Bystrzonowski Antoni.
- — Morbitzer Antoni.

Delegowani z Kapituły.

- JJWW. X. Sebastyan Zarzecki.
- — X. Hippolit Starowieyski.
- — X. Adam Paszkowicz.

Delegowani z Akademi.

- JJWW. Felix Słowicki.
- — Augustyn Boduszynski.
- — Józef Soltykiewicz.

Sędziowie Pokoju.

- JWW. X. Jerzy Mieroszewski z Okręgu 1.
- — Józef Gawroński z Okręgu 1.
- — Szczepan Lubowiecki z Okręgu 2.
- — Jakób Mączehski z Okręgu 2.
- X. Benedykt Wirzbicki z Okręgu 3.
- — Jan Drake z Okręgu 5.

Z Członków wymienionych złożona Reprezentacja Rzeczypospolitej Krakowskiej, po dopełnionym Nabożeństwie w Kościele [Ste]y Anny, udała się do Sali obrad Sejmowych w Kollegium Nowodworskim, gdzie z pomiędzy trzech Delegowanych Senatorów JW. Antoni Morbitzer, zagał posiedzenie Przemową, i odczytał Uniwersał zwołujący Sejm, zaprosił JJWW. Reprezentantów do zajęcia miejsc.

Izba Prawodawcza działając w porządku Statutu Urządzącego Zgromadzenia polityczne, przystąpiła do wyboru Marszał-

ka Seymu z pomiędzy Delegowanych trzech Senatorów, [i] przedsięwziawszy, w tym celu sekretne wotowanie, większością głosów obrala Marszałkiem Seymu zagałającego Senatorsa JW. Antoniego Morbitzera, który po wykonaniu przysięgi na Rotę artykułem 89 Statutu Urządzącego Zgromadzenia polityczne przepisaną, [dozwolił] Arbitrom wniescia de Sali obrad Sejmowych, a zabrawszy głos przedstawił cel Zgromadzenia i ważność obowiązków Członkom Reprezentacji Narodowej od Współ-Obywateli powierzonych. Następnie wzywawszy na Assessorów Seymu z Gmin Miejskich JW. Stanisława Ordynata Mieroszewskiego, Reprezentanta Gminy 4 Miasta Krakowa; z Gmin Wiejskich JW. Francisz: Piekarzkiego, Reprezentanta Gminy Okręgowej Modlitca, a na Sekretarza Seymu Leona Chwalibogowskiego Reprezentanta Gminy Okręgowej Jaworzno, wzywał tychże do złożenia przysięgi obowiązków, po dopełnieniu czego Ograniczając czynności pierwszego posiedzenia, Sejmowego stosownie do Art: 93 Statutu Urządzącego Zgromadzenia Polityczne odroczył Posiedzenie Seymu z powodu zachodzącego Święta do d. 9 m. b. na godzinę 9 1/2 z rana.

Leon Chwalibogowski
Sekretarz Sejmowy.

M O W A

JW. Antoniego Morbitzera Marszałka Seymu Rzeczypospolitej Krakowskiej miana przy rozpoczęciu Seymu dnia 7 Grudnia 1818 r.

Jaśnie Wielmożni Reprezentanci!

Im mocniej własnością Celu Zgromadzenia się Waszego przenikniomy jestem,

tem więcy czuję obawy, abym obowiązkom położonego we mnie zaufania w przewodniczeniu Szanownym Członkom Zgromadzenia Prawodawczego mógł zadosyć uczynić, i odpowiedzieć przeznaczeniu do tego Zaszczytnego Stopnia przywiązanemu, na które mnie dobroć Serc Waszych JJWWni Reprezentanci nad moje zasługi dziś wezwala. Przenikniony wdzięcznością najwyższą złożyć mam honor podziękowanie.

Szanując Konstytucyą, a razem powolny Woli Prześwietney Izby w przyjęciu tego Zaszczytu, ta tylko ośmiela mnie Nadzieja, że mając honor zostawać w Zgromadzeniu z Światłych i najgrzeczniejszą znających, tudzież ciągłym poświęceniem się pracy i długim doświadczeniem Przedmiotów szczególniej Obrady te do tyczących Szanownych Członków, niewątpliwie od Nich wspierany, spodziewać się mogę, że światle Ich zdania, najlepszy Skutek odniosą, i odpowiedzą razem Celowi tak ważney Części Konstytucyi i Woli Najłaskawszych Protegujących Monarchów, Cel uszczęśliwienia mających.

Przejęci zapewnie iestecie ważnością tych Przedmiotów, które terazniejszy Obrady waszey, mają być Celem. Wchodząc w Administracyą Rządową, trzeba się samemu postawić na stopniu Rządzącego. Obierać Rządę i Sędziego, trzeba nie tylko zgłębić wszystkie przymioty i własności, jakie Rządzący i Sędzia mieć powinien, lecz należy jeszcze przeniknąć że tak powiem, Ich serca. Oskarżać, trzeba najściśley osądzić u siebie samego zarzuconą winę, i lękać się Wyroku, jaki otwarcie czeka.

Te są krótkie prawdy w Nauce Człowieka wyczerpane, w Nauce, na nieszczęście Ludzi niedosyć powszechney, a która w Wolnym kraju szczególną być powinna na wszystkich działach zasadą, bo iest iedyną Szczęścia i Spokojności Publiczney Rękoimią.

Przezacni Reprezentanci!

Czytam ia w Sercach i Umysłach te wryte prawdy, te Wam są i będą przytomne, z temi przystępujecie do dzisiejszych Obrad.

Bracia wasz ufnością powierzyli Wam Siebie Samych, Wy Nadzieje Ich Spełnicie.

Dalszy Ciąg Czynności Seymowych w Następnym Nrze Gazety Krakowskiej umieszczony będzie.

Z Warszawy d. 5 Grudnia.

Jego Cesarzewicowska Mość, Wielki Kże Konstanty powrócił tu z Akwisgranu dnia 3 b. m. około godziny 6tey rano. Władze krajowe zaraz po przybyciu do stolicy Wielkiego Xcia, miały zaszczyt przywitać Go i złożyć Mu hołd winnego uszanowania.

ROZKAZ DZIENNY

Do woyska Polskiego.

W kwaterze główney dnia 28 Listopada
w Warszawie. da 1818

Za Naywyższym Rozkazem
Otrzymują żdaną dymissyą dla interessów familijnych

W piechocie: W pułku 1szym liniowym, Podporucznik Jan Pédlich, w stopniu Porucznika, z pozwoleniem noszenia munduru.

Wykreślony zostaje z Kontrol
W Sztabie Głównym: W części Szefa

Sztabu Głównego Major Jan Langert, zm. 17
ly w dniu 16 b. m.

Z Rozkazu i w niebytności Naczelnego
Wodza (podp.)

Jenerał piechoty *Zajczek.*

Zgodno z oryginałem:

Jenerał, Szef, Sztabu Głównego
Toliński.

Z Wiednia d. 4 Grudnia.

Wczoraj o godzinie 11 przed południem N. Cesarz, nasz najłaskawszy Pan, powrócił tu z przedsięwziętej do Akwigranu podróży z N. Cesarzową przy powszechnej radości mieszkańców tutejszej stolicy w pożądanym zdrowiu,

Z powodu śmierci N. Królowej Angielskiej Zofii Karoliny zawdziacie Długor tutejszy d. 6 Grudnia na dni 14 latobę.

Z Petersburga d. 8 Listopada d. k.

Gazeta Senacka, z dnia 2 b. m. ogłosiła Ukaz J. C. Mój, pod dniem 23 Września, przez który zakłady edukacyjne Gubernii Kijowskiej, i zostające pod zawiadywaniem Wileńskiego Uniwersytetu, dla dalekości od niego i trudności ztąd wynikających w ich zarządzaniu, rozkazano przyłączyć do wydziału Uniwersytetu Charkowskiego, od którego są nierównie bliżey, a tem samem łatwiej zarządzane być mogą.

O! podróży W. Xięcia Michała, po Anglii, Szkocyi i Irlandyi, dzisiejsza Poczta północna zawiera: "Podróż ta trwała dni 69. W tym przeciągu czasu W. Xiążę odbył drogi 1835 mil Angielskich, i zwiedził wszystkie prawie godniejsze widzenia miejsca. Ostatniego dnia przed swym z Londynu wyjazdem, odwiedził szkoły podług metody Bella i Lancastra. Z wielką zastanawiał się uwagą nad różnemi cze-

ściami tej metody, zaczynając od klasz niższych, w których uczą się pisać na piasku, postępując stopniami do wyższych i w których czytają biblią. W szkole Bella Xiążę sam wyznaczył rozdział, i po jego przeczytaniu, słuchał z ukontentowaniem, iak uczniowie zadawali sobie pytania, o rzeczy zawartej w każdym wierszu. Oświadczywszy zwierzchnikom obu szkół swoje zadowolenie, imię swe do książki zapisał, i prosił o rekreacyą dla uczniów. Na wyjeździe z Londynu udarował radcę nadwornego Hamela brylantowanym pierścieniem.,,

Czas jeszcze tu nie jest przykry, wydarzają się nawet dai prawdziwie piękne i dopiero d. 31 z. m. lód ukazał się na Ne- wie i mosty na niej zdjęte zostały. Kanaly: Kateryński, Moyka i inne okryły się cienką lodu skorupą. Fontanka, także w niektórych miejscach już się ścięła.

Na początku r. b. okazywaną była Rzadowi, wynaleziona w Ameryce przez mieszkańca miasta Filadelfu, 51miera, prasa drukarska. Na skutek najwyższego rozkazu Jego Cesarskiej Mości, podług rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, prasa ta w obecności Dyrektorów departamentu ekonomiki Państwa i budowlu publicznych, oraz departamentu krajowego oświecenia, obezwraną była przez niektórych rządców drukarń i ich kommissantów. Po roztrząśnieniu i porównaniu iey w ogólności z innemi tu w używaniu będącemi, okazało się, iż ta prasa nietylko w niczem im nie ustępuje, ale owszem w wielu względach wyższe od nich ma zalety. Wyższość iey w tem się zawiera, że położywszy papier na litery, potrzebne przy- cisnąć robi się iak najłżejszym sposo-

bera, i jest najregularniejsze: bo ruch gwintu, za pomocą którego robi się to przy ciśnieniu, tak jest urządzony, że przy ciśnieniu nie może być, ani mniejsze, ani większe, iak potrzeba, co w zwyczajnych prassach zależy od woli, siły i zręczności prasera. Wynalazcy tej prassy, Klimierowi, zgodnie z postanowieniem Komitetu Ministrów, dano nagrodę pieniężną, a prassę oddano pod zawiadywanie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. Teraz prassata jest w drukarni Towarzystwa Bibliotecznego, gdzie (chcący mogą) nietylko oglądać, ale też zrysować iey układ i robić modele, albo też i zupełną prassę.

Donoszą z portu Petropawłowskiego, że fregata Kamczatka, pod dowództwem Kapitana Gołowina, powróciła szczęśliwie d. 3 Maja, dokonawszy podróży około świata w ośmiu miesiącach i ośmiu dniach. Taż fregata przyniosła wiadomość, że kilku dniami przed iey wyjściem z Limy, Kapitan Hagenmeister wypłynął ztan tąd z dwoma okrętami należącymi do kompanii Rossyysko-Amerykańskiej, i że ten officer podróż swą z równą odbywa pomyślnością. Takż donoszą z Petropawłowska, że d. 9, 13 i 17 Lipca przybyły tam z Bucharyi i Kazania dwie wielkie karawany z różnymi towarami na 380 wielbłądach. Ładunek ten składaiają szalwe kaszemirowe, materyje bawelniane, iedwabne etc.

Dnia 21 z. m. była w Moskwie wielka burza, która kilka dachów zerwała, i przeliczną tegoroczną zakończyła iey, gdyż dnia 23 tyle już padło śniegu, że sanki pokazywać się zaczęły; dnia 24 nastąpiła odwilż i śnieg zupełnie zniknął.

Okręt Suwarów, należący do kompanii

Rossyysko-Amerykańskiej, dnia 17 t. m. powrócił szczęśliwie do Kronsztadu z osad kompanii z ładunkiem futer, kakao, i t. d. ludzie okrętowi zdrowi. W Kopenhagie bawił okręt dni 20.

Dnia 10 z. m. przejeżdżał przez Nowy-Czerkask, iadący do Cesarskiego dworu Rossyyskiego od Szacha Perskiego, i prowadzący 134 wybornych Perskich ogierów, wysokiego stopnia Chan Mamad Hassan.

Dnia 22. m. w Singeleiu w Gubernii Simbirskiej spadł grad nadzwyczajny, dochodzący wielkości kurzego jaja. Takiego gradu nikt tam nie pamięta.

Różne gazety doniosły już o nagłym sniknieniu Hospodara Wołoskiego Xięcia Karadzi. Teraz Gazeta Poczta Północna, z dnia 6 bieżącego mies: z listów otrzymanych w Petersburgu z Bukarestu, rzecz tę opisał w następujący sposób: — "Dnia 29 Września przed południem znajdował się Xiążę w Bukarescie na obrzędzie pogrzebowym ciała zmarłego Pana Hulesko; a po obiedzie pojechał do domu, i pod pozorem przejażdżki za miasto na przedmieście Bails. Zkąd zechawszy się z małżonką swoją, synem, córkami i zięciami, Banem Argiropolo i Pościelnikiem Wlachucki, udał się razem zniemi w przygotowanych do drogi pojazdach, na trakt do Kronsztadu. Około 300 Arnautów składająco jego konwoy, na którego iednak obronie nie mógł polegać; w celu więc uczynienia zawady dla pogoni, kazał posadzić bażnosie mosty, na miejscach błotnistych i rzekach. Tym sposobem przybył do granicy Austriackiej, bez najmniejszej przeszkody. Następnie zrana oddano od niego pakiet do Bojarów, których nazwo-

ich obrał Namiestników: Bana Brankowa-
na Wornika, Barbo Wakaresko, Logofeta
Somurkasza i Wistiapra Hika. W pakie-
cie tym zawarte było uwiadomienie o ie-
go wysiedzie, i wezwanie do naczelných
rządów Xięztwa przez czas iego nieby-
tności. Kiedy się to działo, lud w wiel-
kiej zostawał trwodze i ruchu, bojąc się,
ażeby wyjazd Xięcia Karadzi nie pocią-
gał za sobą tak nieprzychylných skutków
jak za dawniejszych Hospodarów, a mia-
nowicie: żeby wążsaiący się Arnautowie
nie przedsięwzięli wnieść buntu i ra-
bunku, albo, ażeby Turcy nie wpadli do
Bukarestu, pod pozorem utrzymania por-
ządku, it. p. Noc przeszła szczęśliwie,
a nazajutrz powszechnie się już stało wie-
domem: że Xięstwo, i miasto nie są bez o-
piekuna, i że miejsce iego zaięli wyżej
pomienieni Bojarowie. Ci czterey Namie-
stnicy i inni Bojarowie tej klasy, zgroma-
dziwszy się następnego dnia na radę, roz-
ważali co mają przedsięwziąć w takim
zaradzeniu. Teraz w Bukarescie oczekują
zniecierpliwością syna Xięcia Karadzi,
który zostaje na dworze Sultana, w cha-
rakterze pełnomocnika Hospodara Woło-
skiego.,,

Z Berlina d. 5 Grudnia.

Gazeta tutejsza umieściła do ogłoszo-
nych już pism tyjących się obrad Kon-
gressu Akwisgrańskiego i-szcze jeden Pro-
tokół z d. 19 Listopada, który zawiera tyl-
ko, że sprzymierzone Mocarstwa mając
względ na spadanie rządowych (Papierów
Francuzkich przez nagłą wyplatę należą-
cych im się jeszcze od Francyi 165 mill. fr.
przedłużyły termin wyplaty tej summy od
9 do 18 miesięcy.

J. Królewicowska *Moc* Następca tro-

nu i Królewic rWihelm powrocili d. r b
do tutejszey stolicy z przedsięwziętey do
Akwisgranu podróży.

D. 3 zawdziecie Dwor tutejszy po-
zmarley Królowy Angielskiej na 3 tyg-
dnie żałobę.

Z Paryża d. 25 Listopada

Wczoray Monitor, a dzis inne Paryz-
kie dzienniki ogłosiły 4 Akwisgrańskie u-
rządowe pisma.

Monitor z d. 20 zawiera następujący
artykuł, który tem ważniejszym się zda-
cie, że dziennik ten pod napisem z Paryża
pierwszy raz o Bonapartem wspomina: —
"W piśmie naszym pod napisem z Londynu
znaydują się wyiatki z gazet Angielskich,
tyczące się doniesień, które w 39 dai pr y-
były bryg Muskwito z wyspy S. Heleny
przywiózt. Sprzeczne te wieści, do któ-
rych przybycie rzeczzonego okrętu dało po-
wód, tak są blabo i niepewne, iż do dnia
dzisiejszego wahaliśmy się udzielić iena-
szem Czytelnikom. — Dziennik Goniec mó-
wi o planie do ucieczki Bonapartego, któ-
rego rzeczywistości Moraing- Chronicle i
inne opozycyjne pisma zaprzeczają. Z
tych sprzeczności tyle tylko wyciągnąć moż-
na, iż wszystko gruntuie się na przeiętey
przez Angielskiego Gubernatora korespon-
dencyi. Ale gdy z przysłanych przez Gu-
bernatora Lowe doniesień nic nie doszło
do wiadomości publiczney, niemożna za-
tem wiedzieć jakiego gatunku była ta kor-
respondencyia, i iakie do niey należą osoby.
Gdyby, iak Goniec twierdzi, w tej korespon-
dencyi zawierał się plan ucieczki Bona-
partego, tedy plan ten przez samo iey
przeięcie zostałby zniszczony. Z prywat-
nych jednak listów z wyspy S. Heleny po-

kazuje się, iż tam najmniejszego kroku, najmniejszego poruszenia do uskutecznienia takowego planu nie postrzeżono, i nawet o przejętej korespondencji nie nie słyszano. Prywatne te listy (zapewne od Francuzkiego Kommissarza P. Montchenu) nie wspominają także o żadnych nowych środkach bezpieczeństwa, któreby Gubernator do strzeżenia więźnia przedsięwziął, zapewniają owszem, iż w Longwood wszystko w takim samym stanie jak dawniej się znajduje. Dobrze więc Goniec wyraził, iż Bonaparte jest zawsze i będzie więźniem na wyspie S. Heleny.

Xcie Gloucestru przybył d. 18 przez Konstancją i wyższą Szwabią do Strazburga, d. 19 i 20 obezrywał osobliwości miasta, a d. 21 do Sztuttgardu odjechał.

Jutro oczekiwany jest Xcie Wellington, a niedługo przybędź także ma Lord Castlereagh.

Papiery jak spadły z 80 niechęć się nad 69 za sto podnieść.

Posel Rossyyski Hr. Pozze di Borgo d. 23, a Pruski Hr. Goltz d. 24 wraz z Jenerałem Ziethen mieli prywatne posłuchania u Króla.

Mowią, iż na przyszłość dzienniki nie będą za przywilejami wychodzić, ale wydawcy ich będą musieli po 72,000 fr. porękoymii złożyć, od których po 4 od 100 prowizyi pobierać będą. Prześpstwa dzienników sądzić będzie jak w Anglii sąd przysięgłych.

Minister skarbowy Corvetto miał już złożyć budżet na rok przyszły, ale nie był jeszcze na radzie stanu roztrząsany.

Z Londynu d. 27 Listopada.

W przyszły wtorek d. 1 Grudnia ciało

zmarłej Królowey pochowane zostanie w kaplicy Windsorskiej. O godzinie 10 wyruszy z Kew orszak pogrzebowy. W Fremore przyłączy się do niego Xcie Rejent. — D. 21 ciało obwinione w biały atlas włożone zostało przez Panny Dworu do ołowianej trumny, którą zapełniono wonnościami i zalutowano. Na powierzchni paradnej trumnie znajduje się łaciński napis. D. 22 rozpoczęły się po wszystkich Kościołach modły za rodzinę Królewską. Kaplice Królewskie w St. James, Whitehall, Towerze i Windsorze są zalotą wybite.

Słychać, iż najpiękniejsze diamenty i klejnoty Królewskie, które znajdowały się w zamku Windsorskim zniknęły. Mówią jednak, iż Królowa kazała przez Królową Augustę napelnioną i zamkniętą skrzynkę Nadwornym Jubilerom Raudill i Bridge oddać, którą skrzynkę P. Bridge po śmierci Królowey złożył Xciu Rejentowi; lecz ta dopiero po pogrzebie Królowey będzie otworzona. Jeżeli rzeczony klejnoty nie będą się w tej skrynce znajdować, tedy spodziewać się przynajmniej należy, iż będzie tam pismo wskazujące gdzie są schowane.

Jenerał Taylor, nieodstępny towarzysz Królowey, w kilka dni po jej śmierci zламаł w Kew rękę.

Pisma tutejsze obwiniają P. O'Meara, iż przez jego ręce prowadzona była z Bonapartem korespondencyja. Dziennik Sun wyraża, iż uwyprawdzonego z Anglii Jenerała Gourgaud znalezione ważne papiery, wymieniające osoby należące do spisku na wyspie S. Heleny, tudzież plan i sposoby uatwienia ucieczki Bonapartego. — Goniec do dotychczasowych swoich

doniesień z wyspy S. Heleny dodać jeszcze: że niektórzy kupcy na tej wyspie, którym przykry się ściśnienie ich handlowych związków z powodu siedzenia tam Bonapartego, sami ustatwić chcieli jego uciezkę. Nakoniec, że Ministrowie zaraz po odebraniu doniesień od P. Lowe wyprawili gońca do Lorda Castlereagh do Akwisgranu. Jeden z powracających z Francji pułków popłynię na wyspę S. Heleny. — Morning-Chronicle sądzi, iż Goniec z umysłu rozpuścił wieści o spisku na uwolnienie Bonapartego, aby osłabić mocne wrażenie, jakie tu obchodzenie się Gubernators Lowe z więźniem czyniło. Nie Bonaparte, ale P. Lowe powinien zamtąd być oddalony.

Tymczasem przybyły w przeszłą sobotę do Portsmutu wchodzący indyjski okręt Mary z Kalkuty, który d. 16 Października (17 dni po odpłynieniu okrętu Muskito) odwiedził wyspę S. Heleny, zapewnia, iż wszystko tam znalazł w największej spokojności, i stan zdrowia Bonapartego taki był jak dawniej.

Z Buenos-Ayres napisano do jednego Kupca w Portsmucie co następuje: "Przez bryg Nigthingala donosiłem w Paau z Buenos-Ayres, że przewozowy statek Trinidad z 500 żołnierzami, który należał do wysłanej z Kadyxu do Lima wyprawy, przeszedł na stronę rokoszanów, zawiązał do Buenos-Ayres i ofiarował im swą służbę. Dwa tegoż gatunku okręty przeznaczone także do Lima, oczekiwane tamże są co chwila. Lud okrętu Trinidad składał się z nieukontentowanych, i przed odpłynieniem jeszcze z Kadyxu Sierżanci Martinez, Quintana i jeden kapral zrobili pomiędzy sobą zмовę na zaprowadzenie te

go okrętu do portu rokoszańskiego. Oddzieliwszy się od konwoju, który wiozł 2000 wojska i jeden tylko wojenny okręt go prowadził, uskutecznił d. 25 Lipca swoy zamysł. Dwoch kapitanów i kilku officerów sprzeciwiło im się jak najszybciej, i chcieli zapalić komerkę z prochem; lecz buntownicy mając za sobą większą część ludu, zabili wiernych officerów i przymusili kapitana okrętu do płynienia do Buenos-Ayres, gdzie d. 25 Sierpnia przybyli.,

Dziennik Goniec przywodzi, iż przybyły niedawno z wyspy Kuba do Falmutu podróżny przywiozł wiadomość, że nad rzeką Oronoko sasły dwie wielkie bitwy pomiędzy Niepodległymi pod Jenerałem Bolivar i wojskami Hiszpańskimi pod Jenerałem Morillo. W pierwszej Bolivar został z znaczną stratą pobity, ale cofnąwszy się do swoich odwodów, uderzył w kilka dni potem na Hiszpanów i zupełnie ich pobił. Sam Jenerał Morillo dostał się w niewolę i w 4 godziny został wraz z całym głównym sztabem i kilku officerami rozstrzelany. Wiadomość ta nie gruntuje się jednak tak na listach z Falmutu pod 7 Października pisanych.

Peshwa przyjął ofiarowaną mu roczną pensyją 10rupii i mieszkanie w Lenares i już tam pojechał. Arabowie, reszta jego wojska, chcieli go jeszcze zatrzymać pod pozorem, iż nie mają wyplaconego żołdu; lecz za pokazaniem się Angielskiego wojska, dozwolili mu odjechać.

W północney Ameryce tak wielkie były od 11 do 13 Lipca upały, iakich najstarsi mieszkańcy nie pamiętali. Dzień 12 Lipca z powodu tego upału nazwany jest Niedzielą gorącą.

DODATEK

DO N^{RO} 99.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 13 GRUDNIA 1818 Roku W NIEDZIELĘ.

— Z Krakowa. —

SENAT RZĄDZĄCY

Wolnego Nispodległego i Ścisłe Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Odezwą z dnia 21 Lutego 1818 Pismami Publicznemi ogłoszoną, zachęciwszy wielbicieli Cnot Bohatera Polskiego, niegdy Tadeusza Kościuszki, do dobrowolnych Ofiar, na kosztą mającego się Oaemu wystawić w Krakowie Pomnika, gdy w skutku tego, odbiera składkę od Polaków w Peterzburgu zamieszkałych i innych Osób przez W. Franciszka Rupeykę zebraną, i do Krakowa nadestaną, a po zmianieniu Assygnatów Rossyjskich, ogólną Kwotę w złocie czerwonych złotych Hollenderskich, sztuk dziewiędziesiąt cztery, i Monętą Srebrną Złot: Pol: cztery wynoszącą ma sobie za obowiązek winne dziękczynienie za gorliwe w tym mierze usiłowanie W. Franciszka Rupeyki niniejszym oświadczyć, a razem podać do publiczney wiadomości Imiona tych, którzy czując tym sposobem pamiętkę Wodza Cnotami i nieśczęściami Sławnego, równie moralnych, jak i Obywatelskich uszuciów dowiedli.

Imiona te są następujące:

Jan Ant: Hinkelman Archwista Sekretaryatu Stanu, Dukatów 5. — Xawery Zbikowski Zł: Pol: 40. — Jan Pacifik Hube Zł: Pol: 50. i Rubli Assygn: 25. — Metrykant Senatu R. M. Kóziell Dukatów 3. — X. Houvalt Assesor Kollegii Prasiat Schołastyk Zmuydzki Dukatów 2. — Jan Burzyński Sekretarz Senatu Rubli Assygn: 15. — Józef Miarkianowicz Rubli Srebrnych 3. — Woyciech Sfachurcki Rubli Srebrnych 3. — Antoni Pietrowicz Obywatel Witebski Gubernii, Rubli Assygnacyinych 10 i Dukata iednego. — Tytularny Konsylarz Ignacy Zienkowicz Dukatów 2. — Gaspar Zelewitz Obywatel z Litwy Czer: Zł: 2. — X. Oauszko Assesor Kollegii, Kanonik Łucki Czerw: Zł: 2. — Karol Reutt Rubli Assygn: 25. — Graff Eduard Choiseul Rubli Assygn: 50. — Sylwester Puzyński Rubli Assygn: 25. — Józef Tymowski Szambelan J. K. Mei Rubli Srebrnych 10. — Anonim Rubli Assygn: 25. — Sylwester Chuchrowski Rubli Assygn: 10. — Fryderyk Starzyński Rubli Assygn: 25. — Stanisław Fiderowicz Rubli Assygn: 15. — A. F. Poszkowski Czerw: Zł:

1. — Teodor Urbański Inżynier Królestwa Polskiego Dukatów 2. — Jan Smolikowski Inżynier Królestwa Polskiego Dukatów 2. — Grzegorz Tomaszynski Sekretarz Komisji Woyny Królestwa Polskiego Rubli Assygn: 25. — Kazimierz Raicher Podporucznik Inżynierów Dukatów 2. — A. Matu-sowicz Sto Rubli Assygn: — Anonim Rubli Assygn: 50. — Kolleski Sekretarz Onufry Bittowtt Czerw: Zł: 1. — I. Tomaszewski Regent Aktów Tryb: Litewski: Rubli Assygn: 25. — Hrabia Leon Potocki Czerw: Zł: 10. — Franciszek Rupeyko Szlachcic Zmudki Zł: Pol: 195.

W Krakowie d. 1 Grudnia 1818 r.

(Podp:) *Wodnicki*

(Podp:) *Mioszowski Sz. Jan. Sen.*

Dnia 3 Grudnia r. b. opatrzony SS. Sakramentami rozstał się z tym światem w 74 roku życia Wielmożny Franciszek, Antoni Wolf de Wolfsthal, Bankier tutejszy i Dziedzic Dóbr Przemysłowa i Rudawy w Królestwie Polskim położonych. — Jedyna córka z Łaskiewiczy urodzona opatkuie w nim najlepszego i najsławniejszego Ojca. Miasto tutejsze straziło w nim męża, który przez rozciągłość swego handlu sławę jego do najodleglejszych zasłał krajów, Błogosławiła Opatrzność jego ciągłej pracy i uczciwym przedsięwzięciom; umiał też chwalebnie używać majątku, mnóstwo biednych nie tylko tych co rękę wyciągał, ale owych potrzebnych, którzy jego wsparciem z upadku powstałi, lub których dobry byt z niego wziął początek rozpędzając i żal. — Przez poszanowanie dla praw, poświęcanie majątku, usług i życia w potrzebie publicznej stał się wzorem dobrego Obywatela. — Już

nie żył, ale pamięć cnot jego trwać będzie w późne pokolenia u potomków Krakusa.

Z *Akwizgranu* d. 28 Listopada

Wyiechali stąd Xte Metternich do Brukseli, Lord Castlereagh tamże, Xte Richelieu do Paryża, Hr. Nesselrode tamże, Minister stanu Pruski Baron Altenstein do Kolonii, Baron Krüdener, Poseł Rosyjski przy Lidze Szwajcarskiej do Berna, Xte Dołgoruki i Baron Alex. Humboldt do Paryża. Xte Hardenberg nie wyjechał stąd aż d. 30.

Wizerunki trzech Monarchów przez Angielskiego Malarza Lawrence malowane, bardzo są trafione. Cesarzowa Rosyjska wdowa oglądając raturę, gdy weszła do sali obrazów, na pierwszy rzut oka rzekła: "Oto mój syn."

N. Król Pruski mianował także Xcia Wellingtona Feldmarszałkiem swojego wojska, a N. Cesarz Austriacki udarował go szpadą dyamentami wysadzaną.

Sekretarz stanu Capodistrias poukłonczonym Kongressie otrzymał od N. Cesarza Rosyjskiego pozwolenie bawienia przez cały rok dla poratowania swego zdrowia za granicą, a mianowicie we Włoszech.

Minister Pruski stanu i gabinetowy Baron Bernstorff otrzymał od Monarchy swojego order orła czarnego i udał się stąd przez Meklenburg napowrot do Berlina.

Nadworny Radca Austriacki Gents, który trzymał pióro na obradach Kongressu, otrzymał w nagrodę swoich usług od Cesarza Rosyjskiego order S. Anny 1szej klasy, od Króla Pruskiego order orła czerwonego, a od Króla Francuzkiego list w nayszcześniejszych wyrazach.

2 *Braxelli d. 26 Listopada.*

Onegdaj przybyli tu z Akwisgranu Książę Metternich i Wellington. W przejeździe z Akwisgranu do Paryża przybyli tu także Książę Richelieu i Rossyjski Minister stanu Hr. Nesselrode.

Podarunki, które tu Wysocy Goście Rossyjscy rozdali, są prawdziwie Cesarzskie. Margrabina d'Asche otrzymała od Cesarzowej Matki diamentowy naszyjnik, Książęna Ursel brylantowy stroik nagłową, a pomiędzy służących Dworu Królowicza Następcy tronu kazala ta Monarchini 35,000 fr. rozdać.

Z powodu spadania papierów na giełdę w Amsterdamie pojechał tam Minister skarbowy, a Król rozkazał dla zapobieżenia niedostatkowi gotowizny zaliczyć z kasy 3 mill. Złt. Jakoż polepszyły się zaraz w Amsterdamie papiery i Kredyt przywrócony został.

Wieszczka Pana Le Normand, kazala tu oznajmić, iż od godziny 9 z rana do 5 z południa, i od 7 do 9 w wieczor widzieć ją można, i że korrespondować będzie z życzącemi sobie tego osobami. Nakoniec, iż można prenumerować u niej na mające w krótkce wyjść z druku Pamiętniki Cesarzowej Jozefy.

Dla zapobieżenia nieukontentowaniu ludu w wschodnio-indyjskich naszych osadach będzie także wiele miedzianey monety wybitey i tam przesłaney.

W Meppen umarł 105 letni Malarz Glazer, który zostawił 35 dzieci i wnuków. — Jeden Anglik kupił w Akwisgranie obraz za 4000 gwineow (8000 czes. Zł.)

Gazeta tuteysza *l'Oracle* zawiera co następuje: — "Dla bezstronnego dostrzegacza zadziwiająca jest rzeczą słyszeć roz-

mayte domysły o uwięzieniach w mieście naszym. Niektóre Niemieckie gazety mówią o odkrytym spisku na zatrzymanie Cesarza Rossyjskiego; Francuzkie o nieprzystoynnych mowach, które w szynkowmi słyszeć się dały. Przy tak rozmaitych wieściach ma czytelnik prawo powiedzieć: "Jesteście namieyscu, odkrycie nam prawdę o zamachach.", Odpowiedź atoli nasza jest bardzo prosta: "Nie wiemy nic; badania obwinionych odbywają się w naywiększej skrytosci.", Względem przy wolności, iaka u nas jest przez konstytucyą zapewniona, przekonac się można, iż nadzwyczajny ten środek nie był bez istotney konieczności przedsięwzięty. Jakikolwiek bądź będzie wypadek tej sprawy wkrótce wyjaśnić się musi. Tym czasem czynione dotąd nadaremne było śledzenie drukarza wydanego w tej sprawie bezimiennego pisma.",

Z Włoch d. 15 Listopada.

W Trypolu zdarzył się d. 10 Września następujący przypadek: Amerykański jeneralny Konsul Jones poszedł z swoim Sekretarzem i Duńskim Konsulem, w towarzystwie iednego janczara na polowanie. Jones oddalwszy się od swoich towarzyszków, został od 3 Murzynów Adm. Mourat Rais napadniony, znieważony i zaledwo za przybyciem iego towarzyszków uratowany. Mourat Rais schronił się do Angielskiego Konsula, gdzie znalazł opiekę i na żądanie nie był wydany. Ale gdy i inni Konsulowie zaczęli o zadośćuczynienie nalegać, został Mourat Rais na wygnanie skazany, a ieden z Murzynów utracił głowę, drugi rękę, a trzeci dostał 1000 kiliów. Mourat odplynął pod opieką floty Angielskiej. Jones deniósł o tym przy-

padku rządowi swojemu.

Umową z d. 7 b. m. zniesiona jest opłata od przenoszenia się poddałych między krajami Sardynskimi i Papiezkim.

Król obu Sycylii wezwał własnoręcznym piśmie następcę tronu Xcia Kalabrii do powrotu z Sycylii do Neapolu, częścią dla zażydowania się na zaślubieniu swej córki, częścią dla poratowania swojego zdrowia. W tymże piśmie oświadcza Król,

iż na przyszlą wiosnę uda się sam do Sycylii dla zaprowadzenia i w tej części kraju jednostajnego rządu.

Największe Stopnie Ciepła i Zimna.

Dnia	5	Grudnia	stopni	zimna.	—	7,0
—	6	—	—	—	—	3,0
—	7	—	—	—	—	5,4
—	8	—	—	—	—	1,6
—	9	—	—	ciepła	—	† 3,0
—	10	—	—	—	—	† 2,0

D O N I E S I E N I A

Właściciel żelaza wychodzącego z Chut Miaczowskich znanego powszechnie prawie z dobrego gatunku, dostrzegłszy, iż niektórzy z zakupujących, pomiędzy szyną tegoż żelaza wkładają podleysze i takowe za Miaczowskie pozbywają, uwiademia o tem i ostrzega razem, kogo się to tyczyć może, aby chcący byźć pewnymi, iż żelazo jest takie za jakie go nabywają uważali na cechę — W. P. Miaczów — lub — Miaczów — która na każdej szynie jest wybitana, a przez to i unikną oszukaństwa i przekonań się, iż z wspomnianych fabryk żelazo jest zawsze tak dobre, jak dawniej było.

Uwiadomia się niniejszem Osoby, które używają Lamp Australnych, iż w Kamienicy P. Wieland naprzeciw Głównego Adwachu dostać mogą oleju czystego, który ten sam użytek przynosi, jak oliwa. Cena tegoż jest, 1 butelka 2łp. 2 gr. 15, bez szkła, albo 12 2łp. garniec.

W Krakowie przy ulicy Floryjańskiej w Domu pod Nr. 500 dnia 15 Grudnia 1818 roku o godzinie 9 ranej sprzedane zostaną przez licytacją więcej dającym za gotową zapłatę: kommody, stoliki, kanapy, zwierciadła, bielizna stołowa, suknie miękkie i damskie, pasy lte, szapki z złotem kobiece, pościel i korale. — Zyczących sobie kupna na oznaczony czas i miejsce zaprasza. W Krakowie d. 11 Grudnia 1818.

Storczyński, Kom. Sąd

Ur. Archiwista dawnych Aktów Ziemijskich i Grodzki: Woiewództwa Krakowskiego w Krakowie pozostałych, podaje do publiczney wiadomości, iż na mocy Rezolucyi Najwyższej Komisji Rządowej Sprawiedliwości Królestwa Polskiego a stosownie do Rezolucyi Sądu Kryminalnego Woiewództwa Krakowskiego do N. 1737 wydaney mając sobie oddane różne rzeczy od złodzieiów odebrane końcem powrócenia onychże Właścicielom, zaczem kto jest okradzionym, aby się zgłosił do Kancellaryi rzeczzonego Archiwum w Domu Rządowym u S. Piotra na dole będącej z dowodami iezgo własności, inaczej rzeczy te przez publiczną licytacją będą sprzedane, a pieniądze Sądowi Kryminalnemu do Kiele zostaną odesłane.

Dobra Miasto Sobków, wraz z przyległemi Wsiami Nida, Sokołów gorny i dolny, i Wierzbica, w Woiewództwie Krakowskim, a Powiecie Szydrowskim, o Milę jedną od Jędrzejowa leżące, JW. Stanisława Hrabiego Szaniawskiego dziedziczne, mające Folwarków trzy, Lasz dostateczny, Łąki obszerne, Grunta dobre, Kamienia Wapiennego obficie, są do przedania z Woli Dziedzica. Zyczący Sobie Kupna tychże Dóbrniech się zgłom do Dziedzica Onychże JW. Stanisława Hrabiego Szaniawskiego, Orderów Polskiego Kawalera, mieszkającego w Krakowie w Domu własnym na Ulicy Grodzkiej pod Liczbą 180, a o Cenie i Warunkach Kupna stanowiących od Onegoż dowiedzieć się.